

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy: 355.16

Hely:

Dő: "1954"

Személy:

Helyszám:

Szerző:

Cím:

Ünnepség a néphadsereg napja alkalmából

Forrás: *Gabriel Sip*

1954. IX. 29.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A néphadsereg napja alkalmából kedden este ünnepséget rendeztek a Magyar Néphadsereg Színházában. Az ünnepi ülés elnökségében helyet foglalt Nagy Imre, a minisztertanács elnöke, Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Farkas Mihály és Hidas István, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagjai, Bata István altábornagy, honvédelmi miniszter, a Politikai Bizottság póttagja, Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke, Piros László altábornagy, belügyminiszter, Nógrádi Sándor altábornagy, a honvédelmi miniszter első helyettese, Szabó István al-

tábornagy és Janza Károly altábornagy, honvédelmi miniszterhelyettesek, Szakali József, a DISZ központi vezetőségének első titkára, valamint a magyar néphadsereg tábornoki karának több tagja.

Az ünnepségen megjelent a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének, az elnöki tanácsnak és a minisztertanácsnak számos tagja.

A himnusz hangjai után az ünnepséget Bata István altábornagy, honvédelmi miniszter nyitotta meg, majd Szabó István altábornagy mondott beszédet.

Szabó István elvtárs beszéde

— Százhat évvel ezelőtt, 1848 szeptember 29-én a fiatal szabadságharcos honvédsereg Pákozdnál szétverte Jellasics túlerőben lévő rablőhordáját, amelyet az osztrák császári udvar a dicső márciusi forradalom által kivívott nemzeti függetlenség és szabadság eltiprására akart felhasználni. A honvédsereg győzelme megmentette a fővárost, és ezzel lehetőséget adott a forradalom továbbszervezésére. A pákozdai csata

éppen ezért politikai jelentőségénél fogva kiemelkedik az 1848—1849-es idők hősi forradalmi harcai közül.

Szeptember 29 — számunkra nemcsak fényes történelmi dátum, hanem a nép és hadserege közötti szétképzhetetlen kapcsolat kifejezője és e kapcsolat állandó erősítésének fontos állomása is.

1848 szeptember 29-én azért győzött Pákozdnál a fiatal honvédsereg a túlerőben lévő császári zsoldosereg felett, mert igaz ügyért harcolva, összeforrott a Dunántúl és a Duna-Tisza köze felkelt parasztságával, Pest forradalmi ifjúságával, Ozd munkásságával, az egész néppel.

Néphadseregünk harcosai, tisztjei, tábornokai számára — folytatta Szabó elvtárs — nincs szentebb kötelesség, mint a nép ügyének minden áldozat árán való megvédése. Ezért zárják szívükbe katonafiákat a dolgozók, s ezért gondoskodnak hadseregünkről, mint édes gyermekükről. Népünknek a hadsereg iránti szeretete és megbecsülése számunkra a legnagyobb elismerés, amely a hazával szembeni kötelességeink hiánytalan teljesítésére lelkesít bennünket.

Szeptember 29 nemcsak az idegen elnyomás, az évszázados jogfosztottság ellen felkelt magyar nép dicső pákozdai fegyvertényére, hanem a honvédelem állandó erősítésének fontosságára is emlékeztet bennünket. Népköztársaságunk külpolitikája — népünk létérdekeinek megfelelően — a béke és a nemzetek közötti megértés politikája. Ezt a külpolitikát az az elv vezérli, hogy jelenleg nincs olyan vitás vagy rendezetlen kérdés, amelyet ne lehetne megoldani az érintett országok közös meg egyezése alapján. Éppen ezért kormányunk

arra törekszik, hogy a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében normális kapcsolatokat építsen ki más országokkal, tekintet nélkül azok politikai rendszerére.

Szabó elvtárs a továbbiakban megemlékezett a béketábornak a közelmúltban elért jelentős sikereiről, de hangsúlyozta, hogy az imperialista háborús gyújtogatók még korántsem adták fel galád terveiket. — Éppen ezért szakadatlanul éberem kell örködnünk — mondotta — és készen kell állnunk bármilyen imperialista agresszió visszaverésére. Amíg imperializmus van a világon, szüntelenül gondolnunk kell a honvédelem erősítésére.

Hazánk védelmi képességének erősítése terén az elmúlt tíz év során — hála a dolgozó nép áldozatos munkájának és pártunk bölcs vezetésének — hatalmas eredményeket értünk el.

Hazánk függetlensége felett ma már egységes munkásosztály, szilárd munkás-paraszt szövetség, egységes nép állt. Honvédelmünk erős népgazdaságra, fejlett szocialista nagyiparra, egészségesen fejlődő mezőgazdaságra támaszkodik.

Létrehoztuk hazánk fejlődésének és békés építómunkánk örét és biztosítékát: a magyar néphadsereget, amelynek egészséges harci szelleme, fegyelme, tudása és ütközése évről évre nő.

Beszéde további részében Szabó elvtárs utalt azokra az eredményekre, amelyeket népünk a tavaly június óta hozott párt- és kormányhatározatok megvalósításában eddig elért, s azokra a feladatokra, amelyek még megoldásra várnak. — A pártkongresszus határozatát végrehajtva, hadsere-

günk harcosai és tisztjei tovább kell, hogy erősítsék a fegyelmet, fokozzák katonai és politikai tudásukat, takarékoskodjanak a rájuk bízott népi vagyonnal, szüntelenül növeljék a harcoképtelenséget, hogy hadseregünk bármikor készen álljon bármiféle imperialista agresszió próbálkozás visszaverésére. **Az imperialisták állandó háborús készülődése, a provokációk sorozata arra int bennünket, legyünk éberek és soha egy pillanatra se feledkezzünk meg arról, hogy reális lehetőségeinknek és a népgazdaság teherbíró képességének megfelelően fejlesszük békénk és függetlenségünk védelmezőjét, a néphadsereget.**

Néphadseregünk minden harcosa, tisztje és tábornoka mély meggyőződéssel azon fog munkálkodni — mondotta ezután Szabó István elvtárs — hogy

még szilárdabbá kovácsolja a barátságot felszabadítónkkal, a nagy szovjet néppel és legyőzhetetlen hadseregével.

Üdvözljük a magyar néphadsereg nevében az összes népi demokratikus országok népi hadseregeit és ígérjük: tovább fogjuk erősíteni velük fegyverbarátságunkat népeink és az egész béketábor javára.

A pákozd-sukorói győztes csata évfordulója minden hazafi ünnepe. Ünnepe azért, mert Kossuth, Petőfi és Vasvári vezetésével a nép egységbe tömörítette erejét, elseperte útjából a forradalom árulóit és a fiatal honvédsereg a legszélesebb néptömegek támogatásával vonult hadba a szabadság és a függetlenség védelmében. De különösen a magyar ifjúság ünnepe ez a nap. Az 1848—1849-es forradalom és szabadságharc honvédseregének, az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság Vörös Haderegének színe-virágát a hőslélekű, hazáját szerető és ezért minden áldozatra kész ifjúság alkotta. **Népünk ma azt várja ifjúságunktól, hogy az 1848-as és 1919-es hősi fiatalok örököséhez méltóan, továbbra is helytálljon a szocializmus építésében és védelmében, s ezzel bizonyítsa be, hogy a haza mindenkor számíthat rá.**

Szeptember 29-ét — mondotta befejezésül Szabó István elvtárs — mi, a magyar néphadsereg katonái, azzal ünnepeljük, hogy még szorosabbá tesszük kapcsolatunkat szülőanyánkkal, erők forrásával: dolgozó népünkkel, és még szorosabban tömörülünk népünk kipróbált harci vezérére, a Magyar Dolgozók Pártja köré. A magyar népek és hadseregének ez az összeforrottsága nagy pártunkkal — szabadságunk és függetlenségünk záloga.

★

Az ünnepség első része az Internacionálé hangjaival ért véget. A második részben a magyar néphadsereg Vörös Csillag Érdemrenddel kitüntetett művészegyüttese adott műsort. (MTI)